

מ"ת 5771/12/22 - מדינת ישראל נגד משה בן משה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 5771-12-22 מדינת ישראל נ' בן משה(עציר)

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד נועה בר
נגד	משה בן משה
משיב	ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין, עו"ד נעמה אלחדד ועו"ד מוטי אזולאי

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 5797-12-22. בפתח הדברים יצוין כי משיב זה לא אותר כאשר שניים אחרים בפרשיה אותו והוגש נגדם כתב אישום ובקשת מעצר. לאחר איתור המשיב הוגשה נגדו כתב אישום ובקשת מעצר. במסגרת התיק של השנים האחרים התקיים דיון בראיות במסגרת תיק מ"ת 38182-10-22 וניתנה החלטה בראיות במסגרתה נקבע כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיבים האחרים. במסגרת תיק זה ונוכח העובדה כי הדברים קשורים אחד בשני המשיבים האחרים יקראו נאשם 2 דוד שדה קראסנופולסקי ונאשם 3 ספר נסרייב.

כתב האישום

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המשיב ביום 4.12.22 ובהמשך כתב האישום תוקן וייחס למשיב את העבירות הבאות:

סחיטה בכוח - עבירה לפי סעיף 427(א)(רישא) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן - "החוק").

תקיפה בחבורה כדי לבצע פשע (סחיטה בכוח) - עבירה לפי סעיף 381(ג) בנסיבות סעיף 381(א)(1) לחוק.

חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו-(2) לחוק.

3. עובדות כתב האישום המתוקן הן כדלקמן: בענייננו המשיב שבפניי הנו נאשם 1 בכתב האישום. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בסמוך לפני יום כיפור וכן ביום 6.10.22 התקשר נאשם 1 לנ"י (להלן - "נ"י") שהינו בעליהם של סופר "שפע בעיר" וקיוסק "המקום של תהל" ברחוב קזז 18, באור יהודה (להלן - "הסופר" ו"הקיוסק"). אמר המשיב לנ"י להגיע למפגש עמו ביום 6.10.22 בסמוך לשעה 18:30 בבית הכנסת "דוד אשר" באור יהודה, כדי "להציע לו כמה דברים" (להלן - "המפגש").

ביום 6.10.22 בסמוך לשעה 17:30, הגיע נאשם 3 בנסיעה ברכבו ממקום מגוריו בצפון הארץ, כשהוא חמוש באקדח סמית' ובמחסנית בה 17 כדורים ונפגש עם נאשם 1 ועם נאשם 2, החמוש באקדח גלוק ובמחסנית עם כדורים, בקרבת רחוב ניצן באור יהודה (להלן ביחד - "האקדחים"). בסמוך לשעה 17:50 הגיעו הנאשמים ברכבו של נאשם 1, הנהוג בידי נאשם 2, למפגש בבית הכנסת, "דוד אשר" ברחוב דוד אלעזר 10 באור יהודה, כשעל דעת הנאשמים, נאשמים 2 ו-3 חמושים באקדחים.

הנאשמים יצאו מן הרכב, כשנאשמים 2 ו-3 חוגרים אקדחיהם למותניהם, באופן מובלט וגלוי ומאבטחים את כניסת נאשם 1 למפגש בבית הכנסת. בסמוך לשעה 18:52, משנ"י לא הגיע למפגש, נסעו הנאשמים לקיוסק ברכבו של נאשם 1, הנהוג בידי נאשם 2.

בסמוך לשעה 19:01 הגיעו הנאשמים לקיוסק, בו שהו אותה עת בן שאוט (להלן - "בן"), שהינו חתנו של ועובד בקיוסק, לקוח והמתלונן (להלן - "המתלונן") שהינו אביו של נ"י ועובד כמנהל בקיוסק ובסופר. כאשר המתלונן, אשר עמד בפתח הקיוסק, הנאשמים נכנסו לקיוסק, כשעל דעתם ובידיעתם נאשמים 2 ו-3 נושאים עימם האקדחים ובצוותא חדא, תקפו את המתלונן וסחטו אותו בכוח ובאימים ושלא כדין, כדי להניעו לעזוב את הקיוסק, כמתואר להלן.

נאשמים 2 ו-3, כשהאקדחים חגורים למותניהם במובלט ובגלוי וכדי להלך אימים על המתלונן, אבטחו את כניסתו של נאשם 1 לקיוסק, באופן שנאשם 3 נכנס לקיוסק ועמד בסמוך לכניסה ולמתלונן, בעוד נאשם 1 פנה בדברים אל המתלונן, נאשם 2 עמד ושמר בחזית הקיוסק.

המתלונן נכנס לקיוסק והנאשמים הלכו בעקבותיו לכיוון דלפק הקופה ואגפו אותו מכל צדדיו, כשגבו של המתלונן אל הדלפק.

במהלך כניסת הנאשמים לקיוסק, שאל נאשם 1 את המתלונן אם הוא "בעל הבית" והמתלונן השיב בשלילה. נאשם 2 שאל את המתלונן לשמו והמתלונן השיב "מ". נאשמים 1 ו-3 אמרו למתלונן "צא מפה". אז, תקפו הנאשמים את המתלונן בצוותא חדא, באופן שנאשם 1 היכה את המתלונן בחזהו ובגופו ואחז בצווארו ובפניו, נאשם 3 דחף את המתלונן ונאשם 2 איגף את המתלונן מן העבר השני. המתלונן הזיז את ידו של נאשם 1 מפניו ואז סטר נאשם 1 למתלונן בחוזקה בפניו והטיחו אל הדלפק. המתלונן ניסה להימלט מהנאשמים ונאשם 2 חסם את דרכו ולא אפשר לו להימלט. נאשמים 1 ו-3 תפסו את המתלונן בבגדיו, הטיחוהו על המדפים, חבטו בו והפילוהו ארצה. אותה עת, הלך בן לכיוון מעבר היציאה מאזור הקופה ונאשם 1 נפנה לעברו, חבט בראשו מספר פעמים, הדפו לכיוון הקופה ומנע ממנו לעבור במעבר, נאשם 2 התקדם לעברם, נעמד מאחורי נאשם 1 וחסם את המעבר.

במקביל למתואר לעיל, נותר נאשם 3 לעמוד למרגלות המתלונן, השוכב על הארץ. בתגובה לתקיפתו בידי

הנאשמים, הוציא המתלונן סכין מכליו והתרומם מן הארץ כשהסכין בידו. אז, שלפו נאשמים 2 ו-3 את אקדחיהם ודרכו אותם, לכיוון המתלונן. נאשם 3 ירה באקדח הסמית' קליע לכיוון דלפק הקופה והמשיך וירה שני קליעים נוספים ברגלי המתלונן, בכוונה להטיל במתלונן נכות ומום ולגרום לו לחבלות חמורות (להלן - "הירי").

לאחר הירי חבט נאשם 1 באגרופו בראשו של בן, בעוד המתלונן הפצוע שרוע על הארץ, נמלטו הנאשמים מן המקום. נאשמים 1 ו-2 ברחו בנסיעה ברכבו של נאשם 1, הנהוג בידי נאשם 2, ונאשם 3 עזב את הקיוסק וברח רגלית.

במנוסתו ובכוונה למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי ולהביא לעיוות דין, התקשר נאשם 3 ממכשיר הטלפון הסלולרי שלו למוקד 100 של המשטרה ואמר לשוטרת שניסו לדקור אותו "במכולת באור יהודה", אך לא מסר פרטיו, לא דיווח על הירי, לא השיב לשאלות השוטרת אשר למקום הימצאו, ניתק את השיחה והשליך את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו במקום לא ידוע.

כתוצאה מן הירי, נגרמו למתלונן פציעות וחבלות חמורות בשתי רגליו - פצע ירי בקרסול ימני, שבר מורכב בקלקנאוס ימני ושבר בעצם ה-matatarsal-1 ופצע ירי בברך שמאל, שברים מרובים בטיביה, שבר מורכב בפמור הדיסטלי ושברים עם תזוזה בטרורליה שמאל. המתלונן הובהל לבית החולים שיבא, שם אושפז ונותח בשתי רגליו, כף רגלו ושוק ימין גובסו ורגלו השמאלית קובעה בברגים. למחרת, עבר המתלונן לאשפוז בבית החולים בילינסון, שם נותח שוב ברגלו השמאלית והוצא קליע.

במעשיהם המתוארים לעיל, סחטו הנאשמים בכוח ובצוותא חדא את המתלונן, כדי להניעו לעזוב את הקיוסק ותקפו את בן בצוותא חדא כדי לבצע פשע (סחיטה בכוח); נאשמים 1 ו-2 תקפו את המתלונן, בצוותא חדא ושלא כדין, כשהם בחבורה וכשעל דעתם נאשמים 2 ו-3 נושאים נשק חם (אקדחים), וגרמו לו לחבלות חמורות ולפציעות; נאשם 3 פצע את המתלונן וגרם לו לחבלות חמורות שלא כדין וזאת, בכוונה להטיל בו נכות, מום ולגרום לו לחבלות חמורות ושיבש מהלכי משפט.

טיעוני בא כוח המבקשת

4. ב"כ המבקשת הגישה לבית משפט חומר ראיות שהינה תוספת רלוונטית למשיב זה. לטענתה מדובר באותה תשתית ראייתית כמו לגבי ייתר שותפיו לעבירה. התוספת היחידה לענין הראיות בעניינו של משיב זה, הינה חקירותיו של המשיב במשטרה והעימות שנערך בינו לבין נ"י, בנו של המתלונן.

ב"כ המבקשת טענה כי באי כוחו של המשיב למעשה בטיעוניהם בכתב מבקשים מבית משפט זה לבחון את ההחלטה לגבי הראיות לגבי שני האחרים. כשלמעשה אין בית משפט צריך לשנות מעמדו לאור העובדה ששום ראיה לא השתנה. ב"כ המבקשת טענה כי גם שני השותפים הגישו ערר על הראיות לביהמ"ש העליון ובביהמ"ש העליון ובהמלצתו הם חזרו בהם מהערר. ב"כ המבקשת טענה כי בית משפט זה אמר קביעות חד משמעיות בנוגע לאחרים שכמובן משליכות גם על המשיב.

ב"כ המבקשת טענה כי נקבע שהמשיב הוא המחולל והיוזם של ארוע הסחיטה והאלימות שהתבצעה ביום הארוע. כששני השותפים האחרים שימשו כמאבטחים חמושים שלו ושמטרת המפגש בין המשיב לבין נ"י, בין

בבית הכנסת ובין בקיוסק, היתה על מנת להלך עליו אימים.

ב"כ המבקשת טענה כי למעשה מדובר בין הצדדים רק בפרשנות משפטית וכי אין פה מחלוקת על העובדות, פרט לענין השיחה הראשונית שהמדינה טוענת שהיא שהתחילה את כל מחול השדים הזה בין המשיב לבין אותו נ"י שעל קיומה, חולקים ב"כ המשיב. ב"כ המבקשת טענה כי ההגנה מנסה לשוות ליוזמה הזאת של המשיב במפגש עם נ"י, איזשהו נופך עסקי. לטענתה, זה לא מה שקרה וגם בגירסתו של נ"י עולה שלא ידע על מטרת הפגישה. ולפיכך לא מדובר על פגישה עסקית. טענה ב"כ המבקשת כי טענות ההגנה שמחומר הראיות לא עולה שנ"י חשש מפני פגישה עם המשיב. על כך ב"כ המבקשת הפנתה לגרסה של נ"י מיום 12.10.22 בה הוא מציין כי לא הגיע לפגישה מכיון שהיה עסוק וגם מכיון שחברים אמרו לו לא להיפגש עם המשיב.

ב"כ המבקשת טענה כי למעשה מגיעים המשיב ושני המאבטחים שלו לבית הכנסת ושם הם לא רואים את נ"י. על כך אין מחלוקת שזה מה שהיה ואז נסעו לחפש את נ"י בקיוסק. שם הם פוגשים את המתלונן אביו של נ"י ואת הגיס של נ"י. ב"כ המבקשת הציגה בבית משפט את הסרטון מצלמת האבטחה של פנים הקיוסק. ב"כ המבקשת טענה כי ההגנה למעשה טוענת שהמעורבים לא ידעו שהמתלונן קשור לנ"י או לקיוסק. אך האם למעשה במקרה המשיב הגיע באותו יום, באותה שעה לאותו מקום עם מאבטחים.

ב"כ המבקשת הפנתה לעימות שנערך בין המשיב לנ"י. טענה כי אף בעימות התנהל משיב באותה כוחניות, כמו שהמשיב מנסה לנהל את אולם בית משפט, גם בעימות מנסה לנהל את השוטרים. טענה כי נ"י עוד לא מספיק להיכנס לחדר העימות, המשיב מתחיל לצרוח "אני סחטתי אותך? אני סחטתי את אבא שלך?". כשהשוטר מנסה להרגיע את המשיב ואומר שהוא מנהל את העימות והמשיב מודיע שלא, שהוא מנהל את העימות וזה הלך הרוח בחדר החקירות הזה. בשלב מסוים השוטר שואל את נ"י אם הוא מכיר את המשיב ונ"י בכנות אומר שלא, שאף פעם לא ראה אותו. אמר שהיתה ביניהם שיחת טלפון. אולי המשיב לא זוכר אבל היתה ביניהם שיחת טלפון, זה לא צלח ולא נפגשו, בשלב זה קוטע אותו המשיב ואומר לו "אתה מתבלבל. השיחה הזאת שאתה מדבר עליה היתה בכלל עם אח שלי ולא איתי". השוטר כועס שהמשיב מעביר לנ"י מסרים אבל על אף הנסיון של ההגנה להגיד משהו אחר, נ"י לא חוזר בו ואומר שאין לו יכולת להיות ודאי לגבי הדובר בשיחה. כמו כל שיחת טלפון שמתבצעת שהיא לא בוידאו. הוא אומר שיכול להיות שדיבר עם האח כמו שהמשיב אומר לו. ב"כ המבקשת טענה כי על זה נסמכת ההגנה. כאשר ברור שהמשיב ידע על השיחה ועדיין מוביל לאותה מסקנה, שהם מגיעים לבית הכנסת שלושת הנאשמים בתיק בהתאם להסכמות שהיו בשיחה. ב"כ המבקשת טענה כי ההגנה נסמכת על כך שלא יוחס למשיב עבירה של קשירת קשר, ועל כן טוענת ההגנה שזה מוכיח את זה שהמדינה לא סבורה ששלושת השותפים קשרו קשר לבצע את העבירות. אלא שלא כך הוא המצב לטענת ב"כ המבקשת. ב"כ המבקשת טענה כי על פי הנחיות פנימיות הם לא מייחסים עבירה של קשירת קשר מקום שהקשר מתממש והעבירה המושלמת מתבצעת ויוצאת לפועל.

ב"כ המבקשת טענה כי ברור שהיה קשר קודם להגעה לקיוסק. לטענתה לכל אחד היה ברור מה תפקידו. תוך שניות יש ארוע ירי ואלימות חמורה, כשהמאבטחים עושים את עבודתם, חוסמים את דרכי המילוט של המתלונן ומצטרפים לאלימות של המשיב. בעניין זה בית משפט כבר קבע את מסקנתו והסרטון לטענתה כמובן מדבר בעד עצמו.

טיעוני באי כוח המשיב

5. באי כוח המשיבים טענו בשלושה ראשים, דיון עובדתי, דיון של טענות משפטיות ודיון במצבו הרפואי של המשיב. לטענתם גרסתו של המשיב נתמכת אף במחקרי תקשורת שנערכו וכי לא נמצאו מספרים הקשורים למשיב, שיכול להצביע על קשר טלפוני בין המשיב לבין נ"י. ב"כ המשיב טען כי אף העובדה שבעימות עצמו אין מחלוקת שאמר נ"י "אני לא מכיר אותך, איני יודע מי אתה" ולא שולל את העובדה שיתכן ואדם אחר חייג אליו. לעניין הגעתו של המשיב לבית כנסת טענה ב"כ המשיב כי המשיב בחקירותיו מציין שהוא נוהג להגיע לבית הכנסת עוד מהיותו ילד. גבאי בית הכנסת דוד אשר שאף הוא נחקר, מציין שהמשיב מגיע לבית הכנסת. ב"כ המשיב עלתה תמיהה מדוע המשיב שהה בבית כנסת זמן רב אם לגרסת המדינה הוא הגיע לפגישה וזעמו עלה כשלא פגש את נ"י. טענה ב"כ המשיב כי אדם שמגיע לצורך מסויים ומשלא התממש אותו צורך, הוא לא ממתין שעה. עוד טענה כי המשיב אפילו הגיע בזמני התפילה.

ב"כ המשיב טענה כי מדובר בפרשנות של המבקשת כי היה מדובר בפגישה עיסקית. טענה כי נ"י לא טוען זאת אלא אמר בחקירותיו שאכן פנו אליו לצורך ענין עסקי כזה או אחר אך הוא לא הגיע לאותו מקום. בשל הסקותיה של המבקשת לטענת ב"כ המשיב מדובר בתיק זה בבחינת כתב סתרים. טענה כי המבקשת מניחה הנחות שהובילו להסקה כי מדובר בסחיטה. ב"כ המשיב טענה כי הראיה המרכזית שקיימת בתיק זה הוא הסרטון. למרות אותה החלטה בראיות בעניין שני האחרים, באי כוח המשיב סבורים שביהמ"ש אמור לבצע כיום הערכה מחודשת של הראיות, בעיקר לגבי המשיב וזאת מאחר שנוספו חומרי חקירה שלא היו קודם בפני בית משפט, למשל חקירותיו המפורטות של המשיב והעימות שנערך בינו לבין נ"י.

ב"כ המשיב טענה כי כתב האישום באופן ברור לא מייחס למשיב שום מעשה פלילי בקשר שלו מול נ"י או בהגעה לבית הכנסת. לטענתם התזה שאליה הגיעה המבקשת אינה יכולה לעמוד, לאור העימות בין המשיב לנ"י וכן מחקרי תקשורת שלא העלו שיחת טלפון בין המשיב לנ"י. לטענת ב"כ המשיב לאור חומרי החקירה החדשים שיש כיום, הקביעה של ביהמ"ש בעניינם של הנאשמים האחרים בתיק העיקרי אינה יכולה לעמוד היום. מידע שמצביע על כך שאכן הפגישה לא היתה קשורה למשהו פלילי. קל וחומר שעה שכתב האישום לא מייחס זאת ולכן כמובן שביהמ"ש לא ישים עצמו יותר קטגור מן הקטגור.

לטענת ב"כ המשיב גם אם נלך שוב בתלם שחרשה המאשימה לפיו הנאשמים הגיעו למקום על מנת לחפש את אותו נ"י, זה עדיין לא מצביע על הגעה לקיוסק כדי לבצע עבירה פלילית, מהסיבה הפשוטה שגם ההגעה לבית הכנסת לא היתה על מנת לבצע עבירה פלילית. לטענתה לכל היותר וגם זה לפי כתב האישום, הארועים בקיוסק הינם ארועים ספונטניים, לא מתוכננים, ואין כל מחלוקת והמאשימה גם לא טוענת זאת, שהמשיב כלל לא מכיר את המתלון מ' או את בן שאוט. על כן טענה ב"כ המשיב כי אין אפשרות משפטית לייחס למשיב דבר מעבר לעבירת תקיפה. לטענת ב"כ המשיב הסיבה לכך היא מאד פשוטה. היא נעוצה בכך שהמאשימה לא מייחסת למשיב קשירת קשר לפשע ולא מייחסת להם כל עבירה קודמת לגבי מה שקרה בקיוסק, לא בבית הכנסת, לא בשיחות עם נ"י ולכן אין אלא להבין שמה שהתפתח בקיוסק הוא ארוע ספונטני שהסלים עם שלפית הסכין ע"י המתלון.

ב"כ המשיב הציגה לבית משפט תמונה מהקיוסק, שמראה את המתלון אוחז בסכין, את נאשם 3 עומד מאחוריו עם נשק לעברו. רואים את הבעת פניו של המתלון, את האופן שבו הוא אוחז בסכין, את גודל הסכין, את טיב הסכין ואילו המשיב עומד ומסתתר מאחורי נאשם 3. ועל כן לטענתה הינה עוד ראייה לכך שמדובר

בארוע ספונטני שהתפתח בעקבות מעשיו של המתלונן. ב"כ המשיב טענה לעוד טעות משפטית, על כך שהמבקשת מייחסת את היסוד העובדתי של הירי למשיב ואולם השוני בא לידי ביטוי בעבירה אחרת שמייחסים לו שהיא עבירת הפציעה, לטענתה אותה עבירה דורשת יסוד נפשי של כוונה מיוחדת. שמטרתה להטיל נכות או מום. שלא ניתן לייחס למשיב, לכן בחרה המאשימה בטעות משפטית שגויה ליחס למשיב את עבירת הפציעה. כאשר עבירת הפציעה, אם נסתכל על היסוד הנפשי הנדרש להתגבשותה, מדובר ביסוד נפשי של מחשבה פלילית. לכן לטענת ב"כ המשיב יש טעות משפטית בכתב האישום. טענה כי אם היתה כאן קשירת קשר לפשע אז יתכן שהניתוח המשפטי היה שונה.

ההבנה של המאשימה לפיה ניתן לייחס את אותה עבירה באדישות, זה שגוי מכל וכל. ב"כ המשיב חזרו על טיעוניהם כי גם אם נלך לפי שיטת המבקשת כי בוצעה סחיטה, זה עדיין לא מקדם את המאשימה ביחס של העבירה בחבלה בכוונה מחמירה. באי כוח המשיב הפנו לפסיקה בעניין. טענו כי גם אם האדם הסביר מן הישוב לא יכול היה לצפות, אז גם סע' 34 א' לא עוזר ולא ניתן להרשיע את המשיב בעבירה.

ב"כ המשיב טען כי אחרי בית הכנסת שנ"י לא הופיע, לא היתה ידיעה שהולכים עכשיו לקיוסק ושם נמצא את מ' ונדקור אותו. טען כי גם ביהמ"ש עצמו הורה על שחרורם של האחרים וביצע את האיזון, קבע שהארוע בקיוסק לא היה מתוכנן. טען ב"כ המשיב כי עצם המודעות שמישהו מסתובב איתי עם נשק אינה מספיקה. הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו. ב"כ המשיב טען כי במשך כל החקירות של המשיב מהחקירה הראשונה, הוא מתחנן לחוקרים שיגידו לו את מי הוא סחט. גם החוקרים עצמם לא יודעים לומר במשך הרבה מהחקירות עד להודעה האחרונה של המשיב, לא יודעים להגיד מי הנסחט ובמה. טען כי השוטרים יודעים מה זה סחיטה של גביית כספים, דמי חסות. אף שוטר לא נתקל מעולם על סחיטה שנאמרת במלים "זוז" או "צא?".

טיעוני באי כוח המשיב לעניין תיקו הרפואי של המשיב

6. ב"כ המשיב טען כי אין מחלוקת בנוגע למצבו הרפואי של המשיב ולעובדה שמצבו הרפואי עולה בגדר מצב חריג ובגדר נסיבות חריגות. הגיש בעניינו החלטות של בתי משפט מחוזי ועליון שדנו במצבו הרפואי. טען כי תמוה שהמדינה לא מצטרפת לבקשתו לשחררו למעצר בית כאשר ד"ר רובין שהוא מומחה מתחום מחלת המשיב ומטעם שב"ס קובע שיש לשחררו למעצר בית. ב"כ המשיב טען כי בית המשפט קיבל שתי חוות דעת של מומחים רפואיים מטעם המשיב, אשר קובעו כי הכלא לא מתאים לאדם עם חולי כזה והישארותו בתנאים הללו מסכנת את חייו. ב"כ המשיב הקריא חלקים מחוות דעת של ד"ר רובין שהנו מומחה ניוירוקירורג מטעם שב"ס. הפנה את בית המשפט לדברי מנהל המרש וכן הפניה למומחים נוספים. טען כי אם ד"ר קלוצקי שהוא האוטוריטה הכי גבוהה במר"ש לא יודע לאבחן את המצב הרפואי של המשיב, איך ניתן לסמוך עליו או על פקודיו שיידעו לטפל במשיב? ב"כ המשיב טען כי ד"ר קלוצקי כותב שהמשיב יכול לשהות בכל היחידות בשב"ס ולטענת ב"כ המשיב שהדברים שנכתבו בחוות הדעת הם לא פחות מאי אמירת אמת ומי שסותר אותו זה לא פחות מיועמ"ש מחוז מרכז אוהד גוזי. טען כי מנגד יש את ד"ר רובין, שהנו ניוירוקירורג מומחה בתחום המחלה ומטעם שב"ס, שאומר שלא רק שהמשיב לא יכול לשהות בכלל מתקני שב"ס, אלא שגם במר"ש ממנו הגיע הוא לא יכול לשהות ומצטרף לעמיתים שלו, שקובעים שהמשך שהותו בכלא מסכנת את חייו באופן ממשי כאשר גם הם ממליצים על מעצר בית.

ב"כ המשיב טען כי עד היום עבר המשיב מספר רב של התקפים מוקדיים ושישה התקפים כוללים שכללו גם

איבודי הכרה. טען ב"כ המשיב כי גם לאחר התקף במקום לפנות את המשיב אל בית החולים, שב"ס נותן לו ואליו ואומר לו 'הכל בסדר, תלך לנח'. ב"כ המשיב נתן דוגמאות למקרים נוספים בעניין. לטענתו שב"ס לא מתייחס לפניויותיהם שכללו גם שיחות טלפון למשל"ט, מכתב רשמי גם בפקס וגם בווטסאפ לקצין האסירים, שב"ס לטענתו לא צמצם את הנזק בכך שיכול לשים סוהר ליד התא כשהם יודעים שיש סימנים מקדימים. ב"כ המשיב טען כי ניתנה החלטה שיפוטית של כב' השופטת אגמון-גונן שהשאירה לשיקול דעת שב"ס את הצבת התומך. ב"כ המשיב ציין שכל חוות הדעת קובעות שהתקף אפילפטי יכול לגרום לדימום מוחי, לנזק מוחי ולמוות פתאומי. העובדה שלא מפנים אותו לבית חולים באופן מידי כשיש החמרה, קל וחומר אחרי שהוא עובר התקף עם איבוד הכרה, כדי לשלול את הדימום הפנימי במידה ויש כזה, זה יכול לגרום למוות.

ב"כ המשיב הסביר בפני בית משפט את חשיבות אורך ההתקפים והטיפול במצב. ולטענתו שב"ס הבינו שהם בבעיה מסוימת כי ד"ר רובין קובע שהמשך הטיפול צריך להיות במסגרת מעצר בית ולכן הם מביאים נירולוג מומחה ד"ר קינן שהוא יועץ נירולוגי של שב"ס נספח 25, אשר הוא הפנה בבדיקה לחוו"ד של מספר מומחים וביניהם גם ד"ר קוריצקי וד"ר ולאד. בנוסף, הפנה גם למסמך של ד"ר רובין ולד"ר אייכנבאום שהוא יועץ מומחה מטעם שב"ס שקובע שהמשך שהותו במעצר מסכן את חייו. כל המומחים הרפואיים גם מטעם שב"ס, מגיעים לאותה מסקנה. ב"כ המשיב הפנה להמלצות שניתנו ע"י ד"ר קינן ולטענתו צריך לשים לב במיוחד לשניים מהם. להמלצה שהמשך הטיפול היא לפי חווה"ד הנורו כיורגית של ד"ר רובין שקובעת המשך טיפול במסגרת מעצר בית. המלצה השנייה שקובעת כי במידה ויש פרוס מעל 5 דקות או צבר פרוסים או חבלה או חולשת פלג גוף או חוסר נירולוגי, צריך להפנותו להערכה נירולוגית דחופה במסגרת חדר מיון. ב"כ המשיב טען כי בדיעבד הם יודעים שכל ההתקפים שהמשיב עבר היו למעלה מ- 5 דקות באף לא אחת מן הפעמים, הוא לא פונה בהתאם להמלצות או של בי"ח מאיר או של בי"ח סורוקה או של היועץ מטעם ד"ר קינן או חוו"ד מטעמו של נירולוג מומחה. טען ב"כ המשיב כי המשך הטיפול במסגרת של מעצר בית היא לא רק בשל העובדה ששב"ס לא מצליח להתמודד ולטפל בו כראוי אלא טען כי הנהלים של שב"ס הם אחד הגורמים להופעת ההתקפים. ונתן לדוגמה את ההשכמות שמבצעים למשיב לשם ספירה ובכך מונעים שינה רצופה ומביאים לטריגר להתקף לטענתו בהתאם לחוות דעת שניתנו בעניינו. עוד נטען כי אנו נמצאים בשלב שעומדת למשיב חזקת החפות. החוק היום מגדיר שניתן לעצור אדם בפיקוח אלקטרוני ואנושי. לכן טען כי סבור שעל ביהמ"ש לכל הפחות לעצור אותו בפיקוח אלקטרוני, שם הוא יוכל לקבל טיפול מיטבי.

ב"כ המשיב הפנתה לבש"פ 6176/20 בעניינו של ברלנד, שביהמ"ש העליון קובע כי מדובר בחלק מנסיבות מיוחדות של נאשם שעשויות להצדיק העברתו מהכלא אל מעצר תחת פיקוח אלקטרוני וכן נתנו דוגמאות נוספות מהפסיקה.

תגובת ב"כ המבקשת לעניין הרפואי

7. ב"כ המבקשת הפנתה להחלטת השופט כבוב. טענה כי לאורך הדיון אומר השופט כבוב דברים שאי אפשר לפרש אותם לשתי פנים. טענה כי כל הדיון לגבי תנאי ההחזקה וההובלה של המשיב צריכים להתברר במסגרת עתירת אסיר בפניה לשב"ס בדרך המקובלת והידועה. לגבי תנאי ההסעה של המשיב והכבילתו, קבע השופט כבוב כי לדיון היום המשיב יגיע בליווי מיוחד ומיום שני תוגשנה עתירות אסיר לגבי יתר התנאים ולגבי תנאי ההחזקה שלו. ב"כ המבקשת הפנתה לבש"פ 3584/22 שם לטענתה להבדיל מהמשיב שבפניו, החמיר מאד מצבו של המשיב בעת המעצר. ונקבע ע"י השופטת ברון שכל טענות בנוגע לטיב

הטיפול שניתן לעורר בשב"ס, ומבלי להביע עמדה, כל הטענות לגבי אופן הטיפול שניתן לו, לא מקומן להתברר אלא רק בעתירת אסיר. ב"כ המבקשת טענה כי היא מבקשת להשליך מהחלטתה של השופטת ברון לענייננו. טענה כי אם נשאל את עצמנו אם מצבו הרפואי של המשיב שבפנינו מפחית את מסוכנותו, התשובה לטענתה היא שלילית. ב"כ המבקשת טענה כי המשיב הזה שב ומבצע עבירות. בעבר היה עם הגידול ועם המחלה שלא הפריעו לו להמשיך לבצע את העבירות. ולטענתה לכן המסוכנות ממנו לא רק שלא פוחתת אלא אפילו גדלה. וב"כ המבקשת הפנתה לפסיקה בעניין. ב"כ המבקשת טענה כי אינה רואה שום קביעה בחוות דעת שהוגשו ע"י ב"כ המשיב, כי המשיב לא יכול, שהשהייה בשב"ס או במר"ש מסכנת את חייו. טענה כי מדובר רק בפרשנות של באי כוח המשיב. לגבי הרופאים הפרטיים, טענה כי הפסיקה התייחסה רבות בנוגע למשקל שיש לתת לחוו"ד פרטיות שהן מוטות וניתנות בתשלום.

טענה ב"כ המבקשת כי הטענה החוזרת ונשנית שד"ר רובין הוא מומחה מטעם שב"ס, היא לא נכונה, אין לה שום בסיס ושום יסוד. שב"ס עשה כפי שביהמ"ש הורה לו ושלח את המשיב למומחה מתחום מחלתו, וזה הכל. אין לאותו רופא לטענתה שום קשר לשב"ס. ב"כ המבקשת טענה כי כל הנסיון לומר שיש פה סכנת חיים ואנו עומדים על קרקע לא יציבה, הוא לא נכון ולא קיים. ולטענתה צוין במסמך רפואי כי מדובר בגידול משנת 2009 ולטענתה יש לזכור שהגידול לא נותח בעקבות הסרוב של המשיב ועל אף שבגלל שהוא הצהיר שינותח הוא השתחרר שחרור מוקדם בהסכמתנו ממעצר. ב"כ המבקשת טענה כי המחלה הזאת משרתת את האינטרסים של המשיב ולא בכדי הוא לא נותח. ב"כ המבקשת ביקשה להסב את תשומת לב ביהמ"ש לכך שב"כ המשיב צירף נספחים לא רלוונטיים מלפני 6 - 7 שנים שאינם רלוונטיים להיום.

דין והכרעה

8. מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כפי הקבוע בהוראת סעיף 21 לחוק המעצרים. תנאים אלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות. החלטה זו תיוחד, כאמור, לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

9. בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר, כאמור. יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית

המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיוודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015)).

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

10. בפרשיה זו נתתי החלטה בענין המשיבים הנוספים (דוד נאשם 2 וכן ספר נאשם 3 בתיק העיקרי) במ"ת 38182-10-22. ביום 11.12.22 קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית בעניין דוד נאשם 2 וכן ספר נאשם 3. על אף המסוכנות הנלמדת מכתב האישום אך בשל היעדר עבר פלילי העובדה כי הנאשמים 2,3 אינם יוזמי האירוע, הורתי על בחינת מעצרים עד לתום הליכים באיזוק אלקטרוני. על החלטתי הוגש ערר ובית משפט עליון קבע טרם בחינת שחרורם של הנאשם 2 ונאשם 3 לחלופת מאסר, הם יוותרו במעצר עד לחלטה אחרת וישלחו לבחינת מסוכנות ע"י שרות מבחן למבוגרים. בהמשך לאחר קבלת תסקירי שרות מבחן הם שוחררו לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

11. בתיק זה לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוצג לפניי בעניינו של משיב זה. כשנתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, לפי אמות המידה החלות בשלב דיוני זה של הליך המעצר, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

יש לציון כי קביעתי לעניין התשתית הראייתית שהונחה בפניי בתיק מ"ת 38182-10-22 נשארה בעיניה להמשך הבנת הראיות בתיק זה.

אסקור להלן את עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

א. הודעתו של המשיב מיום 29.11.22 שעה 05:27 - מסר כי "מבין את הסעיפי חיקוק לא הבנתי בעקבות מה אני חשוד". מסר אודות מצבו הבריאותי והחלטות שיפוטיות בנוגע החזקתו בעת חקירה ומתקני שב"ס, ביקש להסיר ממנו איזוק מהרגליים. חזר המשיב כי "אני לא מבין בעקבות מה החוקר מחשיד אותי בחשדות האלה מבקש

ממנו שיסביר לי". לשאלה היכן היה ביום 6.10.22 השיב: "לא זוכר תאריכים דבר איתי על אירועים שקרו באותם ימים ואני אענה על הכל". בהמשך כשהחוקר מסביר למשיב במה חשוד ושואל שאלות המשיב: "אתה תגיד לי, אני אומר לך שאני לא לחצתי על ההדק לא יריתי באף אחד אל תלך איתי סחור סחור תחשיד אותי או תטיח בי את מה שאתה סובר שעשיתי לא חוקי ואני אתן לך תשובה ברורה אשר אם יש פה משפט צדק תשכנע את הממונים עליך להורות על שחרורי". לאחר שהחוקר שוב שאל את המשיב בנוגע לאירוע ביום 6.10.22 השיב כי: "עכשיו השאלה משתנה שהחוקר שואל אותי איפה הייתי נוכח באירוע ירי שהיה באור יהודה שלא אני בצעתי לשאלה הזאת אני יכול לענות שהייתי נוכח באירוע ירי שהתבצע בעקבות ניסיון רצח עם סכין של אדם שאני מכיר אותו ובעקבות הגנה על חייו הוא נאלץ לירות ולולא שהוא היה יורה הוא היה מסיים את חייו כמו אותו נהג בעיר חולון שנדקר על ידי רוכב אופנוע ולצערינו מת...." כשנשאל ע"י החוקר שיספר מה קרה, השיב המשיב כי "בטרם אני אענה אני רוצה לשאול האם אותו אירוע ירי היה מוסרט ומתועד שאם כן הכל מונח בפני המשטרה ואין שום סיבה לעצור אותי או לעצור מישהו מלבד אותו דוקר עם סכין אלא אם כן קיימים פה מניעים אישיים שמטרת ישראל ובפרט של הפרקליטות שרוצה לסגור איתי חשבון ישן על העבר שלי לזה אני שואל האם קיים סרטון לאירוע?".

המשיב מסר כי הגיע לקיוסק במטרה לרכוש מוצרים "כמו כל בן אדם רגיל.....לא זוכר מה בדיוק היה בא לי באותו יום שתיה אוכל אבל כמו כל בן אדם רגיל שנכנס לקיוסק".

מסר כי לא מכיר את בעלי הקיוסק ולא דיבר איתו מעולם, ידע לומר כי זה לא אותו בעלים בשנת 2015. לשאלת חוקר השיב כי הוא הסתובב עם שני האחרים שאינם עבריינים "השתדלתי לבחור לי סביבה שונה בשנים האחרונות", מסר כי זכור לו מיום האירוע כי עמד אדם שכונה אותו "מטורף דוקר" מסר כי דיבר עימו דיבור בוטה והיה נראה לו שהוא כועס, שיכור או תחת השפעת סמים, לדבריו דיבר לא בצורה ברורה, דיבור תוקפני וקללות. מסר כי ניסה להרגיע אותו אך זה לא צלח ומסר כי "האדם הזה תפס לי את היד שהייתי כבר בתוך הקיוסק הדף אותה דחף אותה לצד תוך שהוא אומר לי היום אני גומר אותך, מניסיוני בחיים וגם מבתי הסוהר שהסתובבתי הבנתי שאותו אדם הולך לתקוף, המבט הרצחני שלו חדר בתוך עיניי, החלטתי להגיב כי הבנתי שאחרי שהוא הדף לי את היד ותקף אותי ראשון על ידי זה שהוא הדף לי את היד אין לי ברירה אלא להדוף אותו לפני שהוא יעשה מעשה שאני עלול לשלם בו בחיי..." ובהמשך הדגיש המשיב כי לאעשה שום מעשה במתלונן בעודו שוכב על הריצפה. המשיך למסור גרסה כי ראה באדם נוסף צועק "תהרוג אותם" לדברי המשיב הבין מצעקותיו כי הוא עומד לתקוף אותו ושהוא הולך להביא כלי לגרסתו. לכן מסר "נתתי מספר דחיפות עם היד, הכל במטרה להנצל ולא להיכנס למצב של סכנת חיים" המשיך ומסר כי שמע את המתלונן אומר לספר נאשם 3 "אדם שמוציא אקדח ולא יורה אז הוא אדם פחדן היו אני ארצח אותך, אני זוכר ששוב ספר ביקש ממנו והזהיר אותו שיריד את הסכין בטרם הוא יורה, אני זוכר שספר הלך לאחוריו עד שהוא נתקל שגבו היה צמוד לאחד מן המקררים או הזכוכיות כאשר כבר לא היה לו לאן לברוח מהסכין הוא ירה יריית אזהרה, לא ירי לעבר התוקף, אך אותו תוקף לא נרתע מיריית אזהרה וניסה לדקור אותו בפלג גוף עליון ואז שמעתי ירייה שבדיעבד התברר לי שאותו ירי פגע באותו דוקר אבל גם לאחר הירי המשיך הדוקר לצעוק אני ארצח אתכם...." המשיב המשיך "אדם נורמטיבי לא מסתובב עם סכין עליו...בימים האחרונים מספר רב של סכינאות שמסתובבת ברחובות, אנשים לא חוששים לדקור...ואני מודה לבורא עולם שהיה איתי אדם חמוש שהציל את חיי הסביבה שלו, את חיי, ואני סבור שגם משטרת ישראל צריכה להודות לאותו אדם חמוש אשר נטרל את המפגע ולמזל גם שלי וגם של משטרת ישראל שלא נכנס לקיוסק אדם אחר במקומי אשר פחות מנוסה בחיים...."

המשיב מסר כי לאחר מכן הוא שמע את ספר (נאשם 3) מודיע על האירוע ומסר כי המתלונן צעק אתם לא יודעים מי אנחנו וכל מיני שמות של עבריינים מוכרים. המשיב מסר כי לא הלך להתלונן במשטרה מסר כי **"...אני גם סבור שלמשטרת ישראל התלונה שלי או הגרסה שלי שווה לקליפת השום כי הם לא מחפשים לא אמת ולא צדק אז אני משתדל להתרחק מהמערכת הזאת"**.

המשיב נשאל לתגובתו לסוגיה כי מחומר החקירה עולה שלאחר האירוע הם נמלטו לכיון מגדלי BSR בר"ג. והשיב: "איזה רלוונטיות יש למשטרה מה קרה אחרי האירוע, זה כבר בריחה של המשטרה למקומות שנוח לה כי האירוע עצמו לא מהווה עבירה פלילית לא שלי ולא של החברים שלי אז אני מודיע חד וחלק שאני מוכן להתייחס לכל דבר שמדבר על האירוע עצמו ולא לברוח למקומות שהם אינם קשורים לאירוע". בהמשך כשהחוקר ממשיך לשאול והמשיב ממשיך לומר כי מבקש להתמקד ולהבהיר לו את החשד. משיב המשיב לחקירה: **"החוקר טוען שהתיק של החשדות נגדי של סחיטה באיומים עדיין נמצא בחקירה כדי לברר איך סחטתי האם בכלל סחטתי, היום אנחנו בתאריך 29.11 מדובר כחודשיים אחרי האירוע, אם עד עכשיו לא יודע החוקר להצביע לי על איזה פעולה לא חוקית עשיתי בזה שלכאורה סחטתי משמעות הדברים שפעולה כזאת לא נעשתה כחזקה על החוקר שהיה חוקר אותי על העבירה ומטיח בי את הצורה שבה סחטתי אם היה לו דבר כזה בידיים הנחקר מבקש לדעת מי הנסחט"**.

לשאלת החוקר כי מאז האירוע ניסו לאתרו היכן השיב המשיב **"מה קשור שאלת החוקר למה שאני שאלתי, שאלתי את מי סחטתי אני מבקש לדעת שם של בן אדם...."**

בהמשך השיב כי לא סחט והגיע למקום האירוע באופן אקראי. כן "החברים" שהגיעו איתו למקום לא ידעו לאיזה מטרה הם באים ומסר כי מכוון את הנהג שנמצא עימו לפנות ימינה או שמאלה.

ב. הודעתו של המשיב המשיב מיום 30.11.22 שעה 15:17 - מסר כי תטרם מעצרו לא נחשף לחומר חקירה מסר כי בדיון המעצרים שמע דברים מהטוען **"..הוצגו תמונות של אדם שתוקף עם סכין ומשם נחשפתי לחומר החקירה". כן מסר כי היה נוכח במקום האירוע ולאחר מכן שמע על אותו אדם שנפצע, מסר כי אלו "דיבורים של הרחוב על האירוע". ביקש מהחוקר שישאל משהו ספציפי וכן כשנשאל איפה נעצר? השיב **"לא רלוונטי לתיק השוטרים יודעים איפה הם עצרו אותי אני אבקש מהחוקר להתמקד מאותו אדם שהוא טוען שסחטתי באיזה צורה סחטתי אותו ועל ידי איזה מעשה סחטתי אותו בשביל שאני אוכל להתגונן ולנהל הליך הגון"**. בהמשך השיב לעוד שאלות כ **"לא רלוונטי לתיק החקירה"** כשנשאל לאן נעלם השיב כי מצבו הרפואי קשה, הסביר על מצבו הרפואי מסר כי בגלל זה הוא נתן לגוף שלו מנוחה, ללא טלפונים. כשנשאל איך הוא מזעיק עזרה ללא טלפונים הוא השיב כי יש לו רופא שהוא בקשר עימו והוא מטופל על ידו, כשהוא צריך יש לו את היכולת להזעיק אותו והמשיך לומר **"יש לי חיסיון על פי חוק בכל מה שקשור לרופאים שמטפלים בי אין צורך להרחיב בנושא אני מבקש לגשת לחשדות שבעקבותיהם אני כאן"**. בהמשך מסר כי את ספר (נאשם 3) מכיר לא הרבה זמן. ואינו זוכר בדיוק כיצד הכירו ולשאלה איפה קרה אירוע הירי השיב: **"בחקירה קודמת היה אדם מטורף תחת השפעת אלכוהול או סמים אשר נפגשתי אותו עוד לפני שהצלחתי לכנס לקיוסק אותו אדם פנה אליי במילים בוטות מילים לא ברורות של אדם שיכור התנשף כמו אדם שכבר התווכח או רב עם מישהו עוד בטרם הגעתי והוא בחר להוציא עליי את העצבים שלו כנראה ניסיתי להיכנס לקיוסק מבלי להתייחס אליו אך הוא לא הפסיק במילים בוטות באיומים כנראה ואני לא נביא שהוא חשב שאני מישהו אחר או רק השם יודע מה הסיבה שהוא בחר לריב איתי המקרים היומיים שקורים במדינה מראים שאנשים****

מוציאים את התסכול היומיום שלהם על אזרחים תמימים אנחנו שומעים על מקרים כאלה כל יום בחדשות האדם הזה ניסה להוציא את התסכול שלו עליי ניסה לתקוף אותי זיהיתי בעינו מבט רצחני כפי שאמרתי בחקירה הקודמת בהרחבה אני שמח שזיהיתי שמדובר בפסיכופת שהיה צמא לשפוך דם כדי להפיג את כעסו" לשאלת חוקר הכיצד הוא ידע שהמתלון תחת השפעת סמים השיב "אמרתי או אלכוהול או סמים, אלכוהול מריחים ועניין הסמים בהתנהגותו נראה שהוא היה תחת השפעה של סם או כל חומר אחר אשר גרמה להתנהג בחוסר שפיות כך לדוגמה את המקרה החריג ביותר שהוא לא נרתע מירי האזהרה של ספר ורץ אליו כדי לדקור או לגרום למותו אף על פי הנשק היה שלוף לעברו אף על פי שנורתה יריית אזהרה...." בהמשך הדגיש המשיב שמי שהעיק את ידו בחוזקה בפעם הראשונה זה המתלון. לדברי המשיב **"פחדתי וחששתי ממנו"**. בשורה 68 להודעה המשיב מסר כי הסכין נשלפה בזמן שהוא התרחק מהמתלון כשהמתלון היה על הריצפה. המשיב הדגיש כי בשלב זה לא הכה את המתלון אלא להפך, התרחק ממנו. המשיב נשאל מה עשה לאחר האירוע והשיב: **"לא רלוונטי לתיק אבל לא עשיתי משהו פלילי"**.

באמצע ההודעה נעשה עימות ובסימו המשיב ביקש להתייחס לעימות ומסר כי נ"י מסר בעימות כי הוא לא נסחט ע"י המשיב. כן המשיב מסר כי בעימות נ"י אמר שיכול להיות שמישהו אחר דיבר בשם המשיב.

המשיב בסוף חקירתו חזר על כך שאינו מבין במה הוא חשוד **"...אתה מחוייב להגיד לי איך התבצע עבירת הסחיטה מה דרשתי מאותו אדם בכוח ואם אני חשוד בצוותא האם אני דון העבירה או נלווה לעבירה כדי שאני יוכל להתגונן ולהבין במה אני חשוד. לעניין הירי גם אם אתה מאשים אותי בצוותא אז ברור שלא אני זה שיריתי ואם אתה רוצה להאשים אותי בירי אתה צריך להצביע ולהטיח בפניי תכנון מוקדם תוך הוראה מפורשת שלי לספר לירות. והדברים אלו לא הוצגו בפניי ולא הוטחו בפניי ולכן אין לי את היכולת להגן על עצמי בהליך הוגן והפרקליטות עושה עול גדול שהיא לוקחת את הסיפור הזה בפן האישי אין לי ספק שהפרקליטה אישה חכמה ואם היתה לא ראתה שמצביעה על תכנון מוקדם בירי הייתה מחייבת את החוקר להטיח את זה בפניי"**.

ג. עימות בין המשיב לבין נ"י - בהמשך הודעתו של המשיב מיום 30.11.22 שעה 15:17 - העימות בין השניים היה קצר וחשוב להביא את הדברים במלואם לקבלת תמונה מלאה:

"משה - אני סחטתי אותך או על אבא שלך

נ"י - אני לא מכיר את הבנאדם אני לא מכיר אותו

שאלה לנ"י - האם מכיר מה הבחור שיושב מולך?

נ"י - בחיים לא ראיתי אותו ואמרתי בחקירה הראשונה

חוקר - מתי משה התקשר אליך?

נ"י - היו חברים משותפים וזה אמור להיות בנינו פגישה עסקית.

החשוד ונ"י לוחצים ידיים.

שאלה לנ"י - מתי הוא דיבר אותך?

נ"י - לא זוכר לפני החג או אחרי החג.

שאלה לנ"י - איפה הייתם צריכים להיפגש.

נ"י - לא זוכר.

שאלה לנ"י - מה קרה בבית כנסת?

נ"י - לא זוכר.

משה - חשוב לי לציין בפני נ"י ששאלתי אותו אם סחטתי אותו ואבא שלו והוא אמר לי שלא שאלתי אותו אם יכול להיות שמי שדבר איתו בטלפון אחי והוא אמר כן יכול להיות דבר כזה נ"י אשר שהוא רצה וקבע לעשות ברית לבן שלו באולם שאני שותף בו אין סיבה למישהו לבוא לעושת אירוע באולם אצל מישהו שסוחט אותו.

נ"י - אבא שלי אמר שלא מכיר אותך.

שאלה לנ"י - אתה בחקירה שלך אמרת שמשה בן משה התקשר אליך ממספר הטלפון שלו, מה שאמרת בחקירה שלך אמת?

נ"י - חייגו אליי ואמרו לי תבוא לפגישה ככה וככה ויכול להיות מישהו השתמש בשם שלו. ואמרתי למה לפגוש בנאדם שאני לא מכיר אותו פעם ראשונה שאני רואה אותו. "

ד. הודעתו של המשיב מיום 1.12.22 שעה 13:39 - מסר כי כפי שאמר בחקירתו הקודמת הוא אינו מבין איך הוא מואשם בעבירות של ירי וסחיטה וקשירת קשר ללא הסבר מה עשה כדי להיות מואשם. מסר כי היחידה החוקרת צריכה להטיח ראייה של תכנון מוקדם או מתן הוראה לירות. כשהוצג למשיב סרטון הוא מסר כי רואים אותו יוצא מהרכב ולוקח סידור קטן של מנחה וערבית כי זה זמן של תפילת מנחה והמטרה שלו ללכת לבית כנסת להתפלל. כשנשאל לגבי השניים שהיו איתו שנראים כמו שני מאבטחים, המשיב מסר בשורה 7 כי נתן גירסה לסרטון ולהתייחסות החוקר על צורת הליכתו מסר כי החוקר אינו מומחה לשפת גוף וטען כי צורת הליכה אינה מהווה עבירה פלילית ומסר: "...הרי לעניין זה החלטת בימ"ש השופט עמית יריב בע"ק אשר הוגש נגד ימר ת"א אשר טענו בדיוק אותה טענה שטען ירון לונדון שהליכת האנשים סביבי נראית כאבטחה אך שם החליט בימ"ש שאי אפשר דרך הליכה להחליט אם אדם מאבטח או לא ועוד קבע בימ"ש גם אם היה מדובר באבטחה אין עבירה על פי חוק העונשין אין עבירה לאבטח אם נשק פרטי כל זמן לא הושכר מחברת אבטחה הדבר מותר". לשאלת החוקר מה יש לו לענות על כך שבסרטון רואים שמי שראשון יוצר מגע עם היד זה הוא, מסר המשיב "עכשיו סוף סוף הקצין משנה את השאלה שלו ולא טוען שאני זה שתקף ראשון אלא אני זה מי שיצר מגע ואני אסביר- אותו מ"י לא מפסיק לקלל אותי ולא מפסיק לאיים עליי תוך שאני שואל אותו מה אתה רוצה ממני מה יש לך האם אתה בכלל בעל מקום ויש לך את הזכות לדבר אליי, אני גם חושב לבעל מקום אין זכות לדבר בצורה בוטה. מ"י אומר לי אני לא בעל המקום, לא עובד במקום, ואין לי קשר למקום. אז אני שואל אותו מה אתה רוצה ממני צורת הדיבור שלי ומי שמכיר אותי וגם החוקר יכול לראותי אני מדבר עם הידיים לא בקטע אלים לא הפעלתי אלימות עד שהוא לא העיף לי את היד וחשתי בסכנה והעובדות שאי אפשר להתכחש אליהם שחשש שלי היה מוצדק כי עובדה שהוא שלך סכין שהיה על בגדיו..."

המשיב מסר כי לענין האדם הנוסף באירוע כי: "...שהוא צעק לאותו מטורף תדקור אותם תהרוג אותם ראיתי אותו הולך לכיוון המגירה או הדלפק הבנתי שהוא הולך לשלוק דבר מסויים חששתי שהוא יתקוף אותי ולכן פעלתי ראשון כדי להרתיע אותו אין ספק ורואים גם בסרטון שאכן הוא משוך שקית או חפץ שחור ויוצא אותו מהקיוסק ז"א הגרסה שלי מאומתת על ידי הסרטון".

המשיב חוזר על גרסתו כי הם לא מאבטחיו אלא חברים שנכנסו רק לקנות שתיה וכי המתלונן פנה אליו תחילה וכן מסר כי כשהאדם הנוסף צעק למתלונן "תדקור אותו" לכן סבר שגם האדם הנוסף מגיע לדקור אותו ועל כן פעל ראשון לתקוף אותו.

ה. צילום חזותי של העימות בין המשיב לנ"י יעקוב מיום 30/11/22 זמן 3:54 לסרטון - מצפיה בסרטון תיעוד העימות ניתן להבחין במשיב, עוד בטרם נ"י יעקוב סיים להיכנס לחדר החקירה ולשבת על כסא, נשאל ע"י המשיב "אני סחטתי אותך" בעוד החוקרים מבקשים מהמשיב להקשיב ולהמתין לתת להם לנהל את העימות.

בצפיה בסרטון נראה המתלונן קם מכיסאו וממשיך לפנות לנ"י יעקוב ולא מקשיב לחוקרים שמבקשים ממנו להפסיק. ממשיך המשיב ושואל את נ"י יעקוב "אבא שלך אמר שאני סחטתי אותו". המשיב ממשיך ואומר לחוקרים "אני מנהל את העימות, העימות שלי ולא שלך". בהמשך לתשובתו של נ"י יעקוב לחוקרים אומר המשיב "אני אומר לך נ"י שהשיחה עם אייל, אתה מתבלבל בין אייל..". כשהחוקר אומר למשיב "מה אתה רוצה להעביר לו מסרים" המשיב עונה כי "המשטרה לא שואלת".

המשיב אומר לחוקרים כי "הבנאדם הזה מבחינתי נשמה טהורה.. חשוב לי לציין מפני נ"י כי שאלתי אותו אם סחטתי אותו והוא אמר שלא סחטתי אותו ואת אבא שלו..". למשיב חשוב היה שהחוקרים יציינו בדיוק את המילים שלו לפרוטוקול החקירה. המשיב אומר לחוקרים "אתם מנסים לעשות סכסוך בין אנשים, שאין בינו עימות" נ"י אמר למשיב "אבא שלי אמר לקובי (החוקר) שלא ראה אותך". אף השניים, המשיב ונ"י לחצו ידיים.

לאחר שהחוקר הטיח בפני נ"י כי בחקירה אמרת שהמשיב התקשר, השיב "חייגו אליי ואמרו לי בוא אליי לפגישה ואמרו לי את השם שלו...גם בחקירה אמרתי לך שהשיחה היתה ברוח טוב ולא היו איומים... ואמרתי לך למה אפגוש בנאדם שאני לא מכיר אותו.. פעם ראשונה אני רואה אותו". (בית המשפט צפה בסרטון העימות)

ו. הודעתו של נ"י מיום 12.10.22 שעה 11:30 - מסר כי הקיוסק והסופר בבעלותו וכי לא היה באותו יום בקיוסק. לדבריו יש לו חוב אצל אבנר שלום, בעל המכולת. חוב של כ 3 חודשי שכירות ופריטות של שקלים עד 10,000 ש"ח אך אין לו עמו בעיות. לשאלת חוקר השיב כי לאחרונה התקשר אליו המשיב, שמע עליו מחברים מאור יהודה. אין לו אתו כלום ולא נפגש עמו מעולם. מסר כי אין לו היכרות עמו, מלבד שיחת טלפון והודעה לפני יום כיפור בחיים לא ראה אותו. שלא יכול להיות שהוא פנה אליו בהקשר לצד שלישי. מסר כי אף אחד לא דיבר אתו על חוב. מסר כי יש לו חובות לספקים גדולים כמו קוקה קולה ואוסם ומעט ספקים פרטיים. בעמ' 1 שורה 15 נאמר לגבי מפגש עם המשיב "הוא התקשר אלי פעמיים לפני יום כיפור ואמר שרוצה להיפגש איתי להציע לי כמה דברים, אני אמרתי לו אחרי כיפור, אבל לא הסתדר לי. וקבענו אחרי כיפור בשיחת טלפון ביננו להיפגש בבית הכנסת של דוד אשר אמרתי לו בסדר אבל לא הגעתי לפגישה כי הייתי קצת עסוק, וגם חברים אמרו לי לא להיפגש איתו".

ז. הודעה של נ"י מיום 16.10.22 שעה 12:06 - חזר על האמור בהודעתו הראשונה. במסגרת ההודעה בשורה 26

עמ' 2 טען כי המשיב אמר לו "שהוא צריך לראות אותי להציע לי כמה דברים".

ח. דוח מיום 20.10.22 שעה 13:49, צפייה מצלמות דוד אלעזר 9 - מהדוח עולה כי ביום 6.10.22 בשעה 17:50 מגיע רכב מזדה ומחנה במפרץ חניה של תחנת האוטובוס. אז ספר (נאשם 3) יורד מרכב מזדה כשהוא לבוש חולצה אפורה ואקדחו חשוף. לאחר מכן יורד מהרכב דוד (נאשם 2) באמצעות ספר (נאשם 3) נפתחת דלת הנוסע הקדמי ממנו יורד "אדם גדל גוף לבוש שחורים". בשעה 18:52 נראים השלושה צועדים ונכנסים לרכב ונוסעים מהמקום. ניתן לזהות את המשיב בסרטון (בית המשפט צפה בעצמו בסרטון).

ט. הודעתו של מ"י מיום 6.10.22 שעה 20:15 - מסר כי הוא מנהל את בנו (נ"י) שהוא הבעלים של המקום. באותו יום הגיע לעסק בשעה 05:00 בבוקר ובערך בשעה 19:00 עמד מטר וחצי מדלת הכניסה, שאז נכנסו שלושה אנשים "שאלתי אם צריך עזרה ישר אחד מהם תקף אותי סטירות בעט אותי על הדלפק, הדלפק נשבר, קמתי תפסתי קרש של הדלפק להיעזר לקום, הוא חשב שאני תוקף כי באתי לקראתו, הוא נתן כדור אחרי זה את השני, אני חשבתי בכלל צעצוע..." לדבריו הוא רק היה במקום כזה קרה. ומסר כי אינו מסוכסך עם אף אחד. לשאלה אם "איימו עליך, אמרו משהו?" השיב שלא וכן ציין שאינו מכיר האנשים שנכנסו, בפעם הראשונה ראה אותם. ציין בשורה 18 להודעה כי לא היה משהו חריג לאחרונה ולכן הוא התפלא.

י. הודעתו של מ"י מיום 13.10.22 שעה 09:45 - מסר כי שאל את האנשים שנכנסו אם הם צריכים עזרה ואז פתאום דחפו אותו ומסר כי נפל על דלפק השוקולדים והוא בא לתמוך בעזרת הקרש של הדלפק והם המשיכו לתקוף. מסר כי היה לו אולר בכיס כי הוא הולך עם כספים של הסופר או הקיוסק וזה להגנה עצמית. מסר כי איך שהוציא את האולר הוא קיבל ירייה בברך, מסר שעוד לא הספיק לפתוח את האולר ולקום עימו. לאחר שהשוטר אומר לו שאינו מדייק בפרטים כפי שהיו, השיב כי הוא לא זוכר וזה יכול להיות כפי שהשוטר אומר והוא אינו פוסל את זה.

לשאלת חוקר אם מכיר את האנשים שהגיעו השיב "ממש לא, אתה אומר במצלמה רואים דיבורים, אבל בסך הכל עזרה?" מסר כי אין לו חובות, מסר לשאלת חוקר מדוע קם עם הסכין והתקרב לספר (נאשם 3): "יכול להיות שניסיתי להגן על עצמי, קיבלתי כדור ראשון וקמתי ואז קיבלתי כדור שני ונפלתי". מסר גם שאינו פוסל כי אולי גם ניסה להפחיד שיראה שיש לו אולר.

יא. הודעתו של מ"י מיום 16.10.22 שעה 12:00 - מסר לחוקר כי נשאל אם הוא בעל הבית, ענה להם שלא ואז נאמר לו לצאת מהמקום ותקפו וזרקו אותו לרצפה. חזר על גרסתו לעניין הסכין וכן אי היכרותו עם האנשים שנכנסו אליו לקיוסק.

יב. הודעתו של אדמונד שלמה מיום 12.10.22 שעה 15:22 - מסר כי הקיוסק שבו אירע האירוע זה מקום שבו הוא יושב קבוע לראות כדורגל. באותו יום הגיע לקנות סיגריות. נכנסו 3 אנשים שאינו מכיר. לדבריו צעקו על המתלונן, הוא לא שמע את תוכן הצעקות. לדבריו מיד יצא כשהמתלונן נפל. הלך לתחנת האוטובוס בכדי לנסוע לעבודתו.

יג. הודעתו של בן שאוט מיום 6.10.22 שעה 19:57 - מסר כי בזמן האירוע בדיוק זרק זבל מאחורי הקיוסק, כשחזר ראה את המתלונן/חמו על הרצפה צועק תזמין אמבולנס. מסר כי המתלונן כל הזמן בעסק. הוא ועוד אדם נוסף בשם שמעון אוחנה עובדים בעסק הזה. לדבריו עד כמה שידוע לו המתלונן לא מסוכסך עם מישהו. ולא יכול לעזור ולהבין למה ירו במתלונן.

יד. הודעתו של בן שאוט מיום 6.10.22 שעה 23:33 - מסר כי "אין לי מה לשבש אני לא מעורב בדבר הזה". לאחר שצפה בסרטון והחוקר אמר לו כי מתרשם שהם מכירים אותו, השיב כי "חס וחלילה, זה מה שחסר לי המזל שלי שאני לא בעולם הזה ברחתי משם מזמן..." מסר כי לא שמע איומים, לא יודע היכן גרים השלושה שהגיעו לקיוסק. את המשיב מכיר מהטלוויזיה "הוא עושה דברים ה' ישמור".

טו. הודעתו של ציון חגאג מיום 18.10.22 שעה 11:25 - מסר כי ביום האירוע "אני ישבתי בחוץ עם סודה ואספרסו שלי. פתאום נכנסו שלוש חברה אני חושב, דין ודברים עם המילו הזה בעל המקום, או אבא שלו לא יודע מה הוא שם. התחילו דחיפות כאלה, אחד מהחברה שבאו דחף אותו אחורה וכל המדפים של הממתקים נפל, ומפה הם הלכו אחרי המקרר, ומשם ולא ראיתי כלום..." מסר כי זכר את הבחור עם הזקן והכיפה כי הוא היה הכי קרוב, דחף את המתלון. מסר כי "הבחור בקופה בא לצאת, ואז השניים הבחור עם הכיפה ועוד אחד באו אליו ונתנו לו מכות שתי סטירות החזירו אותו למקום שלו, והוא חזר לדלפק. זה החתן שלו, בן" לדבריו הבחור עם הזקן למתלון "מה אתה רוצה מה אתה רוצה" ואינו זוכר מה המתלון השיב לו ו"ישר קיבל כאפה דחיפה כזאת". ומסר כי לא זוכר מעבר ולא ראה כלום כי הם היו מאחורי המקרר. בצפיה בסרטון נראה כי האדם המתואר כבחור עם הזקן והכיפה הנו המשיב שבפניו.

טז. דוח פעולה של קופלמן מרדכי מיום 6.10.22 שעה 21:28 - ציון בדוח כי הגיע לקיוסק ליד המתלון היו מספר אנשים ומד"א. מסר המתלון שכנסו 3 אנשים לקיוסק, כשלא יודע אם מדובר בבני מיעוטים או יהודים. נמסר לו ע"י המתלון כי הוא פנה אליהם ושאל האם זקוקים לעזרה. אחד מהם נתן לו מכה בפנים והפיל אותו על הדלפק. כשניסה לקום ולהתגונן אחד מהם הוציא אקדח, כיוון לרגליו וירה שתי יריות. ציון בדוח, שהמתלון מסר שאין לו שום סכסוך ולא חייב כספים. מסר כי לפני כחודשיים פנה אליו אדם ששאל אם הוא זקוק לשמירה ומסר לו כי אינו זקוק.

יז. דוח פעולה של אברגל מנחם מיום 6.10.22 שעה 20:14 - ציון בדוח כי הגיע לחדר הלב, שם פגש במתלון ותיחקר אותו. המתלון מסר כי נכנסו 3 אנשים לקיוסק ולא אמרו דבר, "לא יודע אם מדובר בבני מיעוטים או יהודים". מסר כי פנה אליהם ושאל האם זקוקים לעזרה ואחד מהם נתן לו מכה בפנים והפיל אותו על הדלפק. כשניסה לקום ולהתגונן אחד מהם הוציא אקדח, כיוון לרגליו וירה שתי יריות.

המתלון מסר כי אינו מסוכסך, אינו חייב כספים. ומסר כי לפני כחודשיים פנה אליו אדם ששאל האם הוא זקוק לשמירה ומסר לו כי אינו זקוק, מסר כי אותו אדם היה עם קסדה ומאז לא פנו אליו יותר. ציון בדוח כי שני בניו שהגיעו למקום, מסרו כי אין להם סכסוך עם אף אחד, לא חייבים כסף ולא נסחטים.

יח. הודעתו של ספר (נאשם 3) מיום 7.10.22 שעה 01:58 - ספר (נאשם 3) מסר כי יצא מנשר ב 6.10.22 בשעה 16:00 ברכבו מסוג פולקסווגן והגיע לבד לאור יהודה, שם היה אמור להיפגש עם חבר. ומאחר והגיע לפני הזמן, פגש חבר'ה ששאל אותם האם יש מקום לאכול. אמרו לו שיקפיצו אותו לאכול שם. לקחו אותו במזדה שחורה. ספר (נאשם 3) תיאר את שני החברה שהקפיצו אותו כאדם אחד עם כיפה שחורה וחולצה כהה והשני רזה בלי כיפה יותר גבוה ממנו קצת.

ספר (נאשם 3) מסר כי נכנסו למכולת, הוא רצה לקנות משהו לשתות, אז היה שם בן אדם קירח מבוגר שנראה לטענתו שיכור או מסומם. מסר כי "הבן אדם התחיל לחסום תנועה של אנשים והתחיל לשאול שאלות ואני לקחתי ימינה לכיוון הקופה ולא התעסקתי בעניינים שלהם ואז התחילה קטטה בין המבוגר לבחור עם הכיפה...ואז שהסתכלתי הבן אדם הקירח הוציא סכין כי ניסיתי להפריד בניהם". מסר כי לאחר הוצאת הסכין והניסיון לדקור

אותו, הוא הלך כמה צעדים לאחור והוציא את נשקו ואמר לו לזרוק את הסכין. המבוגר לדבריו המשיך לאיים שירצח אותם והתקרב לכיוונו. הוא ירה לעברו כדור אחד מצד שמאל שלו, איפה שהיו מדפים וארונות, שזה יהיה כדור אזהרה. מסר כי המתלונן התחיל לרוץ אליו כשהוא מניף את הסכין לכיוונו, אז לדבריו הוא נאלץ לנטרל אותו. ציין כי הכוונה באומרו לנטרל זה ירי לרגליים ומטה כפי שכתוב בחוק.

מסר כי כשהמתלונן הניף את הסכין הוא ירה ברגלו כדור אחד, המתלונן נפל ואמר כי ירצח אותו וניסה שוב לקחת את הסכין והמשיך לאיים שירצח. מסר כי הזיז עם הרגל את הסכין ויצא מהקיוסק, התקשר למשטרה, דיווח וברח מהמקום. מסר כי מצא מונית ויצא מהעיר. נסע עם המונית לכיוון ת"א ומשם הלך לקנות טלפון חדש ולנסות לתפוס טרמפים הביתה. ספר (נאשם 3) מסר בהודעתו כי אינו קשור עם השניים הנוספים. לדבריו ברח מהמקום כי פחד מאוד. מסר כי לא עניין אותו מה השניים האחרים חושבים לעשות ושאותו עניין רק לברוח משם. מסר כי אינו המאבטח של הבחור עם הכיפה ואינו זכר לומר את שמו בחקירה. מסר כי קבע עם אותו חבר באור יהודה, **"דרך חבר של איוון"**, כלומר דרך צד שלישי שאינו יודע את שמו.

ספר (נאשם 3) חזר בהודעתו כי פעל לפי הנוהל וכי נכנס לקיוסק בכדי לקנות שתיה. לאחר שצפה בסרטון מהקיוסק מסר כי הניח ידיו על המתלונן ב**"כדי להרגיע את הוויכוח בכללי"**. מסר כי ניסה להגיע לקופה בכדי לשאול איפה יש מים ולשלם.

בהמשך לצפייה בסרטון מהאירוע, מסר ספר (נאשם 3) כי לא נתן מכה אלא ניסה להרגיע את המצב.

יט. הודעתו של ספר (נאשם 3) מיום 9.10.22 שעה 00:50 - ספר (נאשם 3) חזר על הודעתו הקודמת כי הגיע מהצפון עם רכבו ופגש בשניים האחרים. לדבריו אינו זוכר אם עצרו בנסיעתם בדרך לקיוסק, חושב שהלכו ישירות לקיוסק אך אינו זוכר. מסר כי הוביל את השוטרים למקומות שבהם היה.

כ. הודעתו של ספר (נאשם 3) מיום 12.10.22 שעה 13:06 - ספר (נאשם 3) החל במסירת הודעתו לומר כי שיתף פעולה בחקירה וכן בהצבעה, שהוא מוכן לאמת את זה במכונת אמת כי פעל כדין. במקום זה הוא זה שעצור במקום לשחררו. מסר כי כעת אין לו עוד מה להוסיף מעבר למה שכבר אמר ולכן בכל המשך החקירה שמר על זכות השתיקה.

כא. הודעה של ספר (נאשם 3) מיום 16.10.22 שעה 11:35 - ספר (נאשם 3) שמר על זכות השתיקה לאורך כל השאלות שהוטחו בפניו.

כב. הודעתו של ספר (נאשם 3) מיום 19.10.22 שעה 14:06 - תחילה אמר כי בנוגע לחשדות המוטחות בפניו כי הוא מסר כבר את מה שעשה ופעל על פי דין לפי ההנחיות ונוהל פתיחה באש. לאחר מכן לאורך כל החקירה שמר על זכות השתיקה.

כג. הודעתו של דוד (נאשם 2) מיום 13.10.22 שעה 19:31 - לשאלה על החיבור בין השלושה השיב **"אני מסתובב עם משה רק לאינטרסים שלי- אני מסתובב אתו ונוהג ברכב, לומד תורה, הוא אמר שהוא מקושר לכל העולם ואני רציתי את זה בשביל ללמוד כלכלה לא ידעתי מי זה הבחור הזה אחרי זה שמעתי שהוא היה בכלא. הקשר לשלישי זה שאני לא מכיר אותו- משה מכיר אותו"**.

מסר כי המשיב לא מעסיקו ואינו מקבל שכר תמורה **"אני נטו לקומבינות לעתיד"**. לשאלה אם הוא איתו בגלל שהוא

מאבטח השיב: "לא לא חושב הוא לא אוהב להיות לבד אף פעם - הוא לא אמר לי על זה משהו כל קשר ביני לבין העולם העברייני שלו אין קשר בהחלט".

כד. הודעתו של דוד (נאשם 2) מיום 13.10.22 שעה 23:30 - מסר כי המשיב שבפניי לא אוהב לנהוג וגם יש לו בעיה רפואית. כן מסר כי על המפגש במגדלים אינו אומר על זה כלום.

כה. הודעתו של דוד (נאשם 2) מיום 16.10.22 שעה 08:42 - מסר כבר בתחילת חקירתו כי "אני אמרתי את הגרסה שלי פעם קודמת התאכזבתי מהמשטרה שאמרה אולי יריתי. יש מיליון סרטונים. אני הוצאתי את האקדח שהיה סכין וסכנה לסובבים שלי. ברגע שהאירוע הסתיים הוא הוחזר לנרתיק כפי שלמדתי בצבא ולפי הכללים. לא באתי בכוונת זדון לא פצעתי ולא הרבצתי לאף אחד ואין לי קשר פלילי ולמסוכסכים". מסר כי לא חשב שהוא צריך לדווח למשטרה ולכן לא הלך למסור עדות לאחר האירוע. הלך לעבודה כרגיל. דוד (נאשם 2) לא היה מוכן להשיב על הפגישה שלו עם המשיב וכן עם ספר (נאשם 3). לא השיב אם מכיר את ספר (נאשם 3) ולא השיב גם לאן נסעו לאחר הירי. מסר כי "...אתם יודעים שאין לי קשר לעולם הזה ומחפשים שאני אגיד על אחרים בזמן שאני לא עשיתי כלום הבן אדם הפרטי, רוצים שאני אקח אחריות על דברים שאנשים אחרים עשו. אמרתי את האמת נתתי לכם צאנס". מסר כי המשיב שבפניי הוא אדם עסוק, בשיחות בטלפון, הוא אדם חולה ולכן הוא נוהג ברכבו. מסר כי הוא אוהב לנהוג ולרוב המשיב הוא זה שמתקשר אליו. מסר כי באותו יום הוא נפגש עם המשיב ואז פתאום ספר (נאשם 3) הגיע. מסר כי המשיב שבפניי הוא זה שאמר לנסוע לקיוסק. דוד (נאשם 2) מסר כי מבחינתו לא הגיע לקיוסק בכדי לפגוע באף אחד או לסחוט. מסר כי ניתן לראות הכול בסרטונים. מסר כי הוא לא יודע מי התחיל לדבר האחד עם השני "הם התלחששו שם לא שמעתי מה אמרו.... זה התחיל כמילים ואז נהיה פיזי ואז רואים במצלמות". לדבריו הוא עמד כשהתחילו המכות. הוציא נשקו אחרי שראה את הסכין. לאחר הירי היה בפאניקה, נלחץ ולדעתו מהלחץ נכנס לרכב.

דוד (נאשם 2) מסר כי המשיב שבפניי לא משתף אותו על שיחות יום יומיות "הוא בכוונה לא אומר לי דברים פלילים אם יש ואני לא רוצה לשמוע דברים פלילים או הוא אמר לי חלילה בוא נלך לקיוסק כדי לסחוט לא הייתי בא".

לשאלת חוקר מדוע הסתובבת עם המשיב כשאפשר לבדוק בגוגל שהוא עבריין, מסר: "טעות אני יודע. הסיבה היחידה שהסתובבתי איתו היא כדי שוהא יסדר לי עבודה בראיית חשבון בעתיד". דוד (נאשם 2) מסר כי חשב שהמתלון שיכור לפי פניו, בשורה 190 לחקירה: "הפנים שלו בקריז. הוא לא היה סאחי במאה אחוז". מסר כי לא שמע מה שמה והמתלון שוחחו בניהם. ובהמשך אמר איני זוכר מה הם אמרו. מסר כי לא הזעיק עזרה כי ראה את המוכר וחשב שהוא מגיש לו עזרה. הוצג למשיב 1 סרטון שבו נראים החשודים באותו הבניין בסר 4. דוד (נאשם 2) לא השיב לשאלות חוקר בנוגע לסרטון זה.

כו. הודעתו של דוד (נאשם 2) מיום 16.10.22 שעה 13:48 - מסר כי לידיעתו הרכב שנהג אליו שייך למשיב. אינו יודע אם יש ביטוח, נהג על הרכב הזה כמה פעמים. מסר כי כמה חודשים הוא נפגש עם המשיב והכיר אותו מאזור אור יהודה. לא פירט איך בדיוק הכירו. מסר כי המשיב אף פעם לא לבד ואינו יודע אם אנשים שהוא הולך איתם הם עם נשק. מסר כי הולך עם המשיב "לרוב לרובנים משהו רנדומלי בחיים לא ידעתי לאן הולכים רק לרוב הייתי יודע". כשנשאל אם בכל הפעמים שהלך איתו היה עם נשק השיב כי לרוב הוא עם נשק והסיבה "לא יודע. שאם יהיה מחבל". מסר כי אינו כל הזמן עם המשיב. מסר כי לא ניסה למנוע מהמתלון לברוח. לשאלה האם ניסה לאבטח את המשיב השיב: "מה יש לאבטח אותו? אני לא הגנתי על אף אחד".

כז. הודעתו של דוד (נאשם 2) מיום 19.10.22 שעה 14:02 - דוד (נאשם 2) מסר בהודעתו כי אינו זוכר את סדר מעשיהם ביום זה "יכול להיות לא זוכר את סדר האירועים". ולשאלה למה הגעת לבית הכנסת אם אתה רק נהג של המשיב משה? הוא השיב "לא יודע הוא מחליט לאן ללכת". מסר כי מכובד יותר שהוא ילווה את משה מחוץ לרכב "מכובד יותר לפתוח לו את הדלת הוא איש עסקים וזה יותר מכובד ככה". כשנשאל אם מקבל כסף מהמשיב הוא השיב: "כסף לתדלוק של הרכב". כשהחוקר ממשיך ושואל "לא ציפיתי שאתה תשלם על הדלק של הרכב שלו- האם אתה מקבל כסף על זה שאתה איתו". התשובה: "לא עונה על זה".

כח. הודעתו של דוד (נאשם 2) מיום 19.10.22 שעה 15:51 - דוד (נאשם 2) מסר כי אינו זוכר או יודע לשאלות שנשאל ע"י החוקר. דוד (נאשם 2) ציין "אני מביע חרטה שהסתובבתי עם אנשים שאני לא מכיר אותם באמת". נשאל למה קרא לאחר "מאבטח" השיב כי "הוא עבד פעם באבטחה לפי מה שאני יודע בנמל נראה לי". מסר כי זה נאמר לו ב 10 שניות מפגש שהיה להם. כי כיום אינו יודע במה הוא עובד. בשורה 24 להודעתו מסר כי לא ידע מה המטרה שלשמה הם הלכו לקיוסק "...מבחינתי נכנסתי לקיוסק ללא סיבה שידוע מראש. בנוסף האירוע התפתח כי היה סכין". דוד (נאשם 2) מסר בהודעתו כי תחילה היו חילופי מילים שאינו זוכר מה הם היו. בגלל חילופי המילים התפתח עימות פיזי. לאחר מכן המתלונן הוציא סכין וניסה לדקור. דוד (נאשם 2) מסר בהודעתו כי ניתן היה להריח מהמתלונן ריח של אלכוהול.

כט. דיסק מצלמת אבטחה דוד אלעזר 9 אור יהודה 20221006174558 - בזמן 00:19:08 לסרטון מגיע רכב כהה ועוצר בצמוד לתחנת אוטובוס. תחילה נראה יורד מהמושב האחורי של הרכב ספר (נאשם 3). הנהג הוא דוד (נאשם 2). ספר (נאשם 3) ניגש לפתוח את הדלת למשיב שיושב בכיסא הצמוד לנהג.

מצפיה בסרטון (החל מזמן 00:18:59) באופן יציאת שלושת הדמויות מהרכב כאשר בבירור נראה ששני האחרים (נאשמים 2 ו 3) נושאים על גופם נשק וכן אופן העמידה וההסתכלות לצדדים נראתה כעבודת אבטחה. בעיקר בזמן 00:18:49 לסרטון כאשר שני האחרים (נאשמים 2 ו 3) נעמדים באמצע הכביש ומסתכלים לצדדים בעת שהמשיב שבפניו פותח את תא המטען ומוציא משם חפץ לבן שמכניס אותו לכיסו האחורי.

ל. דיסק מצלמת אבטחה דוד אלעזר 9 אור יהודה 20221006184152 - בזמן 00:16:40 נצפים שלושת הדמויות (שני הנאשמים והמשיב שבפניו) בדרכם לרכב. כאשר שני האחרים (נאשמים 2 ו 3) הולכים לפני המשיב ומסתכלים לצדדים. דוד (נאשם 2) נכנס לשבת בכיסא הנהג בעוד ספר (נאשם 3) פותח למשיב את הדלת של המושב הצמוד לנהג. לאחר מספר שניות עדיין עומד מחוץ לדלת של הכיסא שבו ישב המשיב ומביט לצדדים למשך מספר שניות ארוכות. רק כאשר הרכב מתחיל לנסוע הוא נכנס לכיסא האחורי.

לא. סרטון מצלמות אבטחה קיוסק קזז 18 אור יהודה - מצלמה 3 מספר קובץ 20221006190000 - כיוון מצלמה הינה לפני החנות מצד ימין לדלפק הקופה. בזמן 19:01:33 נצפים שני הנאשמים והמשיב שבפניו בהגעתם לקיוסק. כאשר בתוך הקיוסק מאחורי הקופה עומד החתן של המתלונן (בן שאוט) משוחח בטלפון ומולו לקוח. המתלונן עומד ממש בכניסה לקיוסק כאשר תחילה ספר (נאשם 3) פגש אותו, אחריו מיד נמצא המשיב ולאחריו דוד (נאשם 2). בזמן 19:01:38 לסרטון נראה שיש חילופי מילים בין המתלונן למשיב. המתלונן נכנס לקיוסק ומיד אחריו נכנסים לפי הסדר: המשיב, ספר (נאשם 3) ואחרון דוד (נאשם 2).

בזמן 19:01:59 ממשיכים חילופי המילים בין המתלונן למשיב, כאשר נראה המשיב נוגע במתלונן. ספר (נאשם 3) נראה צמוד לגבו של המשיב ומסתכל על השניים. דוד (נאשם 1) מגיע לצדו השמאלי של המתלונן, כך שלמעשה השלושה

סוגרים על המתלון.

בזמן 19:02:10 נראה שוב המשיב טופח על חזהו של המתלון כשהמתלון מנסה לסגת אחורה והשלושה באים לקראתו, אף ספר (נאשם 3) מחליף עם המתלון מספר מילים. בזמן 19:02:16 המשיב סוטר למתלון וכתוצאה מכך המתלון נופל אחורנית על דלפק הסמוך לקופה ונופל. בזמן זה הלוקח שהיה בחנות יוצא החוצה. החתן שהיה ליד הקופה זז מעמדת הקופה. בזמן זה השלושה (שני הנאשמים והמשיב) מפילים את המתלון ומכים בו. נראה בזמן 19:02:29 המשיב יוצא קצת מהפריים של הסרטון ומכה את החתן של המתלון. כאשר דוד (נאשם 2) בא לכיוונו של המשיב. בזמן זה נראה המתלון מתחיל להתרומם כשבידו הימנית סכין. עוד בטרם המתלון קם מהרצפה לקראת ספר (נאשם 3), ספר (נאשם 3) בזמן 19:02:29 דרך את נשקו. לאחר היריות נראים שני הנאשמים האחרים והמשיב בתיק זה עומדים בסמוך למתלון, כשהאחרון פצוע ורק כעבור כ- 7 שניות יצאו מהקיוסק.

בצפיה בסרטון נראה כי אין אמת בגרסתו של המשיב כי המתלון זה שתפס את ידו תחילה והדף אותה הצידה. האירוע התרחש מתחילתו ועד לסופו במשך כ 2 דקות לא היה שיח מתמשך בין השניים כפי שמציג המשיב בהרחבה בשורה 31 להודעתו השלישית.

אף חתנו של המתלון לא ניהל שיח כפי שהמשיב הדגיש בהודעותיו. וכן נראה המשיב זה שתוקף תחילה את המשיב וממשיך להכותו אף כשהמתלון מועד. וכאשר המתלון נופל על הריצפה ניגש המשיב לחתנו של המתלון, כאשר לא בטוח שמזוית ראייה שבה עמד חתנו של המתלון, יכל האחרון כלל לראות בהתחלה שהמתלון אווז בסכין וכן הוא באותה עת היה בשיחת טלפון וכלל לא היה חלק מהשיח בין הצדדים. מה שלא אווז במציאות בגרסתו של המשיב.

לב. סרטון מצלמות אבטחה קיוסק קזז 18 אור יהודה - מצלמה 8 מספר קובץ 20221006190000 - כיוון מצלמה
מצלמת זווית כניסה לקיוסק מבחוץ. בזמן סרטון 19:01:27 נצפה המתלון עומד ממש בכניסה לקיוסק. בזמן 19:01:31 נכנס לתמונה תחילה ספר (נאשם 3) ואחריו המשיב ואחרון שוש (נאשם 2).

ספר (נאשם 3) עבר את פתח הכניסה לקיוסק והמשיב נעצר ליד המתלון. המשיב ודוד (נאשם 2) נראים מסתכלים לצדדים. המתלון בעודו מעשן סיגריה נראה שואל משהו את המשיב. השניים מחליפים מספר מילים ונכנסים לקיוסק. דוד (נאשם 2) נראה עומד בחוץ לפני פתח הכניסה לקיוסק, מסתכל ואז נכנס גם הוא לקיוסק. כל זה כשהנשקים של שני הנאשמים האחרים גלויים לעין בנרתיק הצמוד למותניהם.

בזמן 19:03:18 תחילה יוצא המשיב מהקיוסק ואחריו ספר (נאשם 3) כששניהם נראים מחליפים מילים בניהם. דוד (נאשם 2) הולך אחריהם.

לב. סרטון מצלמות אבטחה קיוסק קזז 18 אור יהודה - מצלמה 9 מספר קובץ 20221006185959 - סרטון של
המצלמה שהזווית צילום שלה זה פנים החנות מהצד שמשמאל לדלפק הקופה. בזמן 19:02:00 נראה המשיב נוגע במתלון כאשר ספר (נאשם 3) אחריו, ישנם בין המשיב למתלון חילופי מילים. בזמן 19:02:09 מגיע דוד (נאשם 2) מהצד וגם משתתף בחילופי מילים. בזמן 19:02:16 המתלון מקבל סטירה מהמשיב ומועד אחורנית על הדלפק. מנסה ללכת קדימה בעוד המשיב וספר (נאשם 3) מושכים אותו וממשיכים להכותו.

בזמן 19:02:22 בעוד המתלון הופל מנסה חתנו לצאת ממקומו ואז ניגש אליו המשיב שבפניו ומכה בו וגם דוד (נאשם 2) מגיע לכיוונו, הוא חולף על גופו של המתלון בכדי להגיע למשיב שבפניו.

עמוד 20

בזמן 19:02:29 עת המתלון עדיין על הרצפה והוציא מכיסו את הסכין, ספר (נאשם 3) שלף את נשקו. ובהמשך שני האחרונים יוצאים מהפריים.

לד. סרטון מצלמות אבטחה שפע בעיר מיום 6.10.22 - 9 מספר קובץ 20221006185504 - המצלמה ממוקמת מעל סופר שפע בעיר לכיוון זווית צילום מחוץ לקיוסק. בזמן 19:01:50 כאשר המשיב שבפניי וספר (נאשם 3) נכנסו לקיוסק, עמד דוד (נאשם 2) מחוץ לקיוסק למספר שניות, מסתכל לצדדים. ולאחר מכן נכנס פנימה לתוך הקיוסק.

בזמן 19:03:17 נראה תחילה המשיב יוצא החוצה ואחריו שני הנאשמים האחרים. כאשר המשיב וספר (נאשם 3) מחליפים בניהם מילים. אף נראה בזמן 19:03:42 ממשיך ספר (נאשם 3), לעמוד מול הרכב ורק לאחר מכן ממשיך ללכת רגלית.

12. בפתח הדברים אציין כי צפיתי בכל הסרטונים שהוגשו לעיוני ומבחינה ראייתית המצב אינו כה מסובך כפי שנעשה ניסיון להציג. כלל האירועים מצולמים. מחומר הראיות ניתן ללמוד די בפשטות את שארע. ההגנה פרקה את האירוע למקטעים והפרידה בכישרון רב את ההקשרים של האירוע עד למצב שאין קשר בין מה שרואים בסרטונים ומה שארע לפי הסבר הניתן ע"י ההגנה למה שרואים. לדוגמא הקשר בין השלושה שהגיעו למכולת לכאורה לדעת ההגנה מדובר בשלושה פרטים נפרדים שהגיעו כל אחד לקנות מזון ושתייה ללא קשר בניהם וכל אחד ממטרה נפרדת שלו. אולם הסרטון מה לעשות מראה אחרת. גם ההגעה לבית הכנסת לכאורה היא הגעה תמימה. אולם הסרטון מלמד על הגעה בהתארגנות, הירידה מהרכב נראית מאובטחת. עו"ד אלחדד בכישרון רב הפרידה את האירועים לפרטים מהם ניתן ללמוד כי המשיב הגיע באקראי למכולת הותקף ע"י המתלון ניסה להדוף את התקיפה ואז הוצאה סכין ובשל חששו ארע אירוע הירי שלא קשור למשיב. אולם צפייה ברצף הסרטונים מלמד על תמונה אחרת. אכן כל מה שמתארת עו"ד אלחדד, נצפה בסרטונים ואולם הפרטים המפלילים את המשיב הושמטו. האירוע החל בבית הכנסת. אין עבירה בהגעה להתפלל בבית כנסת כפי שטענה ההגנה. אולם, מקום המפגש לא נקבע מקום תמים, אלא מקום שאליו קיבל הוראה בעל המכולת להגיע לצורך מפגש "לקבל הצעות", שהוא אינו מעוניין בהן, לדבריו. לכך יש להוסיף, שבעל המכולת לא מגיע למפגש ואז המשיב לא עוצר כאן וחוזר לביתו, אלא הוא מגיע למכולת. התנהלות זו של המשיב מלמדת כי לא הגיע בתמימות לצורך קניית מזון, אלא הגיע ביד מכוון כיוון שבעל המכולת להגיע לפגישה כפי שנדרש. מהסרטון ניתן לקבוע בבירור כי הוא לא בא לקנות מזון שכן הוא כלל אינו בוחן את המזון במקום, הוא נצפה בסרטון מגיע עם שניים אחרים, אותם שניים שמופיעים בסרטון הירידה מהרכב בבית הכנסת. בהמשך נצפה בסרטון, משוחח מחוץ למכולת, נכנס למכולת וניגש ישירות למתלון. על פי גרסתו המתלון מקלל אותו ואומר לו דברים פוגעניים. ניתן לומר כי השיחה שלא ברור מהותה ומדוע החלה שיחה אלימה למי שבא לקנות מזון התנהלה במהלך מספר שניות. בסרטון רואים שהראשון שהושיט את ידו לעבר המתלון הוא המשיב בסתירה מוחלטת לגרסת המשיב כי המתלון הרים ידו ראשון על המשיב והוא הזיז ידו. ההפך המשיב הרים ידו על המתלון וזה ניסה להזיז ידו אז המשיב פנה לאלימות אגרסיבית דחף את המתלון והפילו ארצה. בהמשך בניגוד לגרסת המשיב כי חשש מבן שאוט ולכן הוא הדפו. בניגוד לגרסה של המתלון לפיה על מנת להגן על עצמו הוא הדף את בן שאוט, רואים את המשיב פונה לבן שאוט ותוקף אותו. בכל מקרה גרסת המשיב אינה מסתדרת עם מה שרואים בסרטון כי בשלב לאחר שתקף את המתלון אם חשש לחייו הוא יכול היה לעזוב את המקום, אולם הוא לא עשה כן, אלא תקף את בן שאוט דבר הנוגד לחלוטין את גרסתו של המשיב. התמונה המצטיירת בכללותה ולא הפרדה מלאכותית של האירועים תוך

הוצאתם מהקשרם, מלמדת כי המשיב קבע עם בעל המכולת בבית הכנסת משלא הגיע הוא הגיע למכולת שלו והמשיך את האירוע כפי שמתואר בכתב האישום.

13. התמונה המצטיירת מצפיה וקריאת הודעות המשיב במשטרה היא של התנהלות מניפולטיבית בשלבי החקירה. במהלכה המשיב אינו מאמין בדרך החקירה של המשטרה והוא מבקש לנהל אותה בעצמו. הדבר בולט במיוחד בעימות עם בעל המכולת. ניתן להתרשם כי המשיב פשוט מכניס מילים לפיו של בעל המכולת. המשיב מנהל ממש חקירה נגדית של בעל המכולת כאילו היה בבית המשפט. אולם כלי החקירה הנגדית אינו מתיישב עם חקירה במשטרה שמטרתה לברר את העובדות. בניגוד לחקירה נגדית המתבססת על עובדות שנגבו ובמסגרתה מנסים לברר את האמת העובדתית שנוצרה בתשתית החקירה המשטרית. התנהלות זו של המשיב מלמדת כי הוא מנסה לבנות תשתית עובדתית שלא ברור יסודות האמת שבה. בכל מקרה למרות בקשות השוטף שלא להפריע לחקירה המשיב ממשיך בהתנהלות המניפולטיבית ומחבל בחקירה. בנוסף המשיב בחר על מה לענות ועל מה לא לענות. המשיב נשאל במספר שאלות מה אירע לאחר האירוע ובחר שלא להשיב לשאלות אלו בצורה עניינית, כשהטענה היא העדר רלוונטיות, כך גם לגבי היעלמותו, כמו גם העדר הסבר מניח את הדעת, מדוע לא פנה למשטרה לאחר שלדבריו הותקף וארע אירוע דרמטי של ירי. המשיב השיב על כך שהוא אינו מאמין במשטרה. נוכח האמור אני סבור כי השלב בו ניתן יהיה לברר עד כמה יש ממש בגרסתו של המשיב יתברר במסגרת ההליך העיקרי וכעת לא ניתן לתת משקל רב מידי לגרסאות המשיב נוכח חוסר הקוהרנטיות והסתירות בגרסת המשיב בפער למה שנראה בסרטונים והמניפולטיביות שבהתנהלות המשיב מהלך מתן הגרסאות.

14. הטיעון הנוסף שנטען לקושי המשפטי בהוכחת הקשר או ההגעה בצוותא למקום של המשיב ביחד עם האחרים והאחריות של המשיב לאירועים נשוא כתב האישום זאת במיוחד נוכח העובדה כי המבקשת לא האשימה את המשיב בעבירה של קשירת קשר לביצוע עבירת פשע. אציין כי טענה זו בשלב הנוכחי של הדיון אינה ניתנת לבדיקה כלל. בשלב הנוכחי בית המשפט נדרש לקבוע ראיות לכאורה וכל שיש בידו זה בחינה של חומרי חקירה גולמיים. חומרים אלו מלמדים על מצב עובדתי וקשה יותר ללמוד על יסודות נפשיים כיוון שהמשיב אינו מסביר מה חשב בזמן ביצוע העבירה לכאורה ואף אינו נחקר בחקירה נגדית לגבי היסודות הנפשיים. קשירת הקשר או ביצוע בצוותא נלמד אך ורק בשלב הזה ממעשי המשיב. בשלב הנוכחי היסודות עובדתיים מלמדים כי המשיב הגיע עם האחרים למכולת ביחד, לאחר שהיה איתם ביחד בבית הכנסת מקום קביעת המפגש הראשון. המשיב הוא שהחל באלימות והמתלונן הגיב לאלימות זו. המשיב ידע שהוא מגיע עם אנשים חמושים ומכן נלמדת העובדה כי מידת האחריות של המשיב והנאשמים לתוצאות האירוע בשלב הזה של הדיון היא זהה. כל קביעה אחרת היא ניסיון מלאכותי לקבוע כי כל אחד מהנאשמים פעל באופן עצמאי ולא ניתן היה לצפות את התוצאות. בשלב זה של הדיון איני יכול לקבוע קביעות אלו ולכן ככל שיטענו טענות כאלו הרי שהדבר יצטרך לעשות במסגרת ההליך העיקרי.

15. הטענות לעניין המצב הרפואי. אכן מצבו של המשיב הוא מצב רפואי מורכב. הסנגור הציג לבית המשפט מסמכים רפואיים המצביעים על מחלה נירולוגית של המשיב. עו"ד אזולאי טען שתי טענות, האחת מתייחסת למצבו הרפואי הקשה של המשיב והשנייה מתייחסת לחוסר יכולת של ש"ס לטפל במשיב. מנגד המבקשת התייחסה למסוכנות המשיב שלמרות מחלתו ממשיך לבצע עבירות וראה לכך הציגה את עברו הפלילי של

המשיב. אציין כי במסגרת רע"ב 2173/20 נדון עניינו של המשיב בהקשר הרפואי ובית המשפט העליון דחה את טענותיו של המשיב בהקשר של מצבו הרפואי ואפשרות שב"ס להוות אכסניה לטיפול במשיב. במסגרת אותו ערעור קבע בית המשפט העליון כי מצבו הרפואי אינו יכול להוות שיקול לשחרור עקב ביצוע עבירות חוזרות של המשיב. אציין כי המשיב ביקש להשתחרר מטעמים רפואיים תוך הבטחה לעבור טיפול התואם את מצבו, אולם בסופו של יום בחר שלא לעבור טיפול כזה. לא הוצג לבית המשפט שום פרוצדורה רפואית בדיון לפני שאין ביכולת שב"ס לבצע ולכן הטענה של המשיב לפיו המצב הרפואי כשלעצמו צריך להביא לתוצאה של שחרור דינה להידחות, נוכח העובדה שעל בית המשפט מוטלת החובה לבחון למול מצבו הרפואי של המשיב את הסיכון מהמשיב. במקרה הנוכחי לא מדובר בשור מועד אלא בשור נגח, בהתחשב בעברו הפלילי של המשיב. המשיב ריצה עונש מאסר של 15 חודשים בעבירת נשק גז"ד מיום 18.12.19. מאסר של 44 חודשי מאסר בעבירות איומים, תקיפה סתם, קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים (שתי עבירות) גז"ד מיום 25.12.16. הרשעה בגניבה והתפרצות גז"ד מיום 21.10.14. מאסר 9 חודשים ו- 15 ימים בעבירות קשירת קשר לפשע ונהיגה פוחזת גז"ד מיום 02.12.13. מאסר בעבודות שירות בעבירות סמים גז"ד מיום 04.03.12. הרישום הפלילי של המשיב מלמד על מסוכנות שלו. מחלתו לא מנעה ממנו לבצע את העבירות המיוחסות לו כאמור בכתב האישום שהוגש נגדו. מהאמור, בהתחשב שלא התקיים דיון בנוכחות שב"ס לגבי יכולתם לתת למשיב טיפול הולם, אין לי אלא לדחות טענה כי יש מקום להביא לשחרור המשיב מטעמים רפואיים. המסלול הנכון להמשך טיפול בבקשות מהסוג הנ"ל כפי שגם קבע כבוד השופט כבוב הינן בהליך של עתירת אסיר ולא בתיק המעצר. בטרם סיום, בעניין מצבו הרפואי של המשיב. אציין כי המשיב הגיש בקשה להגשת מסמכים רפואיים ביום 28.02.23 תוך שהוא מגיש את המסמכים גופם ללא היתר בית המשפט. המבקשת מתנגדת להגשת המסמכים. לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי שיש במידע שהובא לבית המשפט כדי לשנות מההחלטה.

16. סוף דבר אני מוצא לקבוע כי מתקיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. אני מוצא לדחות את טענות המשיב בהקשר של שחרורו מטעמים בריאותיים.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בנוכחות
הצדדים.